

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล
พ.ศ.

.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้เมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การทิ้ง เท” หมายความว่า การทิ้ง เทอย่างจงใจลงในทะเลซึ่งของเสียหรือวัสดุอื่นจากเรือ อากาศยาน แหน่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลแต่ไม่รวมถึง

(๑) การทิ้ง เทที่เกี่ยวข้องหรือเกิดจากการปฏิบัติการตามปกติของเรือ อากาศยาน แหน่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล นอกเหนือจากของเสียหรือวัสดุอื่นที่ขนย้ายหรือขนส่งไปยังเรือ อากาศยาน แหน่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลเพื่อบำบัดของเสียหรือวัสดุอื่นบนเรือ อากาศยาน แหน่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลนั้น

(๒) การทิ้ง เทหรือการเก็บของเสียหรือวัสดุอื่นที่เกิดจากการสำรวจการใช้ประโยชน์หรือกระบวนการผลิตทรัพยากรแร่ใต้ทะเลซึ่งมีบทบัญญัติของกฎหมายอื่นควบคุมกำกับอยู่แล้ว

“ของเสียหรือวัสดุอื่น” หมายความว่า สารหรือวัตถุทุกชนิดและทุกรูปแบบ

“มลพิษ” หมายความว่า การนำของเสียหรือวัสดุอื่นมาสู่ทะเลด้วยกิจกรรมของมนุษย์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทำให้เกิดหรืออาจเกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรที่มีชีวิตและระบบนิเวศทางทะเล อันตรายต่อสุขภาพคน หรือเป็นอุปสรรคต่อกิจกรรมทางทะเลหรือการประมง และการใช้ทะเลด้านอื่นอย่างชอบธรรม การลดคุณภาพของการใช้น้ำทะเล

“การเผาในทะเล” หมายความว่า การเผาไหม้ของเสียหรือวัสดุอื่นบนเรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลเพื่อเป็นการกำจัดโดยทำลายด้วยความร้อน แต่ไม่รวมถึง การเผาที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติการปกติของเรือ เรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลนั้น

“เรือและอากาศยาน” หมายความว่า ยานที่ลอยน้ำหรือลอยในอากาศทุกประเภท และรวมถึงยานเบาะอากาศและยานลอยน้ำไม่ว่าจะขับเคลื่อนเองหรือไม่ก็ตาม

“ทะเล” หมายความว่า เขตน้ำทะเลนอกเหนือจากน่านน้ำภายใน รวมถึงพื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวดินท้องทะเล แต่ไม่รวมถึงแหล่งใต้พื้นดินท้องทะเลที่เข้าถึงได้จากแผ่นดิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ ป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเท ของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเลจากเรือและอากาศยาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทหารยุทธวิธีและสิ่งแวดลอมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายเพื่อ

(๑) ปกป้องและรักษาสถานะแวดล้อมทางทะเลจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางทะเล และกำหนด มาตรการเพื่อป้องกัน ลด เท่าที่เป็นไปได้ เพื่อกำจัดมลพิษอันเกิดจากการทิ้งเทหรือการเผาในทะเลของของเสีย หรือวัสดุอื่น และประสานนโยบายกับรัฐอื่นในการจัดของเสียและวัสดุอื่นในการทิ้งเทลงทะเล โดยยึดหลักการ ใช้ความระมัดระวังต่อการปกป้องสิ่งแวดล้อมจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่น

(๒) ดำเนินมาตรการป้องกันที่เหมาะสมเมื่อมีเหตุผลให้เชื่อว่าอาจจะเป็นอันตรายถึงแม้ว่า จะไม่มีหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ทิ้งเทและผลกระทบ

(๓) กำหนดหลักการที่ว่าผู้ก่อมลพิษควรรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดจากมลพิษ โดยคำนึงถึง ผลประโยชน์ของสาธารณะ

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับพื้นที่ทางทะเลทุกเขต ยกเว้นน่านน้ำภายใน ซึ่งรัฐมนตรีจะให้มีประกาศให้ใช้ในน่านน้ำภายใน หรือออกกฎเกณฑ์ใช้บังคับในน่านน้ำภายในเป็นการเฉพาะ ในเรื่องนี้

พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับเรือและอากาศยานที่ได้รับความคุ้มกันตามกฎหมาย ระหว่างประเทศ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “น่านน้ำภายใน” หมายความว่า น่านน้ำทางด้าน แผ่นดินของเส้นฐานแห่งทะเลอาณาเขต

หมวด ๑
คณะกรรมการ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ ป้องกันมลพิษทางทะเล เนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธาน กรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย และผู้บัญชาการทหารเรือ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินสิบคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรณี ด้านสมุทรศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเล ด้านการท่องเที่ยว ด้านการประมง หรือวิทยาศาสตร์

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการซึ่งเหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และคณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างได้เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย จัดทำแผนเพื่อป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเลจากเรือและอากาศยาน และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- (๒) เสนอแนะการออกกฎกระทรวง และประสานงานให้มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) กำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ประเมินผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอแนะแนวทางแก้ไขหรือพัฒนากระบวนการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ
- (๕) จัดทำรายงานข้อมูลต่อองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- (๖) ประสานความร่วมมือทางวิชาการและความช่วยเหลือกับหน่วยงานภายใน ต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ
- (๗) ส่งเสริมการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้กรมเจ้าท่าทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ
- (๒) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อการจัดทำนโยบายและ แผนเพื่อป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเลจากเรือและอากาศยาน
- (๓) ดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเลจากเรือและอากาศยาน
- (๔) รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ และริเริ่มกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ

(๕) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเลจากเรือและอากาศยาน

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการดำเนินการที่สอดคล้องกับ นโยบายและการป้องกันและแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับ ป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งทะเลของเสีย หรือวัสดุอื่นลงทะเลจากเรือและอากาศยาน

(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๘) จัดทำระเบียบและคู่มือวางแผนทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒

การทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่นในทะเลจาก เรือ อากาศยาน แท่นลอยน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้น

มาตรา ๑๖ การทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่นดังต่อไปนี้ จะทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที

(๑) วัสดุที่ขุดลอก

(๒) กากตะกอนน้ำเสีย

(๓) ของเสียจากอุตสาหกรรมประมงและวัสดุจากการปฏิบัติการอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

(๔) ของเสียหรือวัสดุอื่นจากเรือและแท่นหรือสิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

(๕) วัสดุทางธรณีวิทยา อนินทรีย์สารที่มีความเฉื่อย

(๖) วัสดุอินทรีย์จากธรรมชาติ

(๗) วัตถุขนาดใหญ่

(๘) กระแสคาร์บอนไดออกไซด์

การทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่นที่กระทำได้ตามวรรค หนึ่ง ต้องเป็นไปตามเกณฑ์และ กระบวนการประเมินของเสียตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องคำนึงว่าจะสามารถดำเนินการที่เหมาะสม โดยวิธีการอื่นๆ ก่อนหรือไม่ เช่น นำกลับมาใช้ใหม่ รีไซเคิล อื่นๆ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แทนที่จะนำมาทิ้งทะเล

ในกรณีที่เหมาะสมควรเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องให้เป็น ที่ชัดเจนในการประเมินของเสียหรือวัสดุอื่นตามกฎกระทรวงในวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบ หรือกำหนด คู่มือวางแผนทางการปฏิบัติ ได้ ทั้งนี้ โดยยึดถือแนวปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ของประเทศไทยในพันธกรณีประเทศไทยมีข้อผูกพัน

มาตรา ๑๗ ห้ามเผาของเสียหรือวัสดุอื่นในทะเล

มาตรา ๑๘ การทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นตามหมวดนี้ ไม่ใช้กับสถานการณ์ที่มีความจำเป็นต้องปกป้องชีวิตมนุษย์หรือเรือหรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นที่อยู่ในสภาวะเหตุสุดวิสัย ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๓

การออกใบอนุญาตและการรายงาน

มาตรา ๑๙ ในการอนุญาตให้มีการทิ้งเทตามมาตรา ๑๖ ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกการอนุญาตทิ้งเท และตรวจตราติดตามการดำเนินการตามใบอนุญาตที่ออกให้

มาตรา ๒๐ การทิ้งเทโดยเรือที่ชักธงของรัฐอื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามความตกลงระหว่างประเทศ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ทิ้งเทตามมาตรา ๑๖ ให้ ผู้ได้รับอนุญาตเก็บบันทึกข้อมูลลักษณะ และปริมาณของเสียหรือวัสดุอย่างอื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้ทิ้ง เทในปริมาณที่ทิ้ง เทจริง สถานที่ เวลา และวิธีการทิ้งเท และรายงานตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ นี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเนินเข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ซุกซ่อน ส่ง หรือนำออกนอกราชอาณาจักร หรือทำลายทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๓) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี

เมื่อตรวจค้น หรือยึดหรืออายัด ตาม (๒) หรือ (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

มาตรการทางปกครอง

มาตรา ๒๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

หมวด ๖

ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ

มาตรา ๒๖ นอกจากค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเป็นการลงโทษทางแพ่งเพิ่มเติมขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ทิ้งที่อยู่แล้วของเสียหรือวัสดุอื่นนั้นเป็นของที่ไม่ปลอดภัย หรือมิได้รู้เพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้ว่าไม่ปลอดภัยภายหลังทิ้งเท่านั้นแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ทิ้งเทจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ การที่ผู้ทิ้งเทรู้ถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ระยะเวลาที่ผู้ทิ้งเทปกปิดความไม่ปลอดภัยของวัตถุ ผลประโยชน์ที่ผู้ทิ้งเทได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ทิ้งเท การที่ผู้ทิ้งเทได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น ตลอดจนการที่ผู้เสียหายมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับและต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น

มาตรา ๓๐ ผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดไม่เก็บบันทึกข้อมูล ลักษณะ และปริมาณของเสียหรือวัสดุอย่างอื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้ทิ้ง เทในปริมาณที่ทิ้ง เทจริง สถานที่ เวลา และวิธีการทิ้ง เท หรือไม่รายงานตามวิธีการ ที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒ ๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี